

Sensorveiledning TYSK1100 2020

3 dagers hjemmeeksamen

Alle 5 Fragestellungen teller likt.

1. For å få A, må en (i) gi en treffende karakteristikk av de to betydningsvariantene, den ene som *deutsche Menschen*, den andre som *deutsche Sprache*, (ii) beskrive hvordan den ene er korrelert med singular/plural og feminin/maskulin mens den andre er korrelert med bare singular og neutrum, og (iii) sammenholde den ene med eksemplene "*Deutschsprachige*", "*Nicht-Deutschen*" og eventuelt også "*Beamte*", og den andre med eksemplene "*Türkischen*", "*Italienischen*" og "*Schwäbisch-Alemannischen*", eventuelt også med "*Fäkales*", "*Feuchte*", "*Schmutzige*", "*Weibliche*" og "*Sexuelle*", da med opplysning om at disse ikke betegner språk men har generell eller abstrakt innhold.

Er det noe mangelfullt på ett eller to av punktene (i)-(iii), gir det B. For C kan ett av punktene mangle og et annet være noe mangelfullt. D gis hvis to mangler men ett er fullgodt, eller ett mangler og begge de to andre er mangelfulle. E eller F ellers.

2. For å få A, må en argumentere mot nomenstatus med at (i) ikke noe nomen kan ha en form som ender på -e og en annen som ender på -er, eller tilsvarende (som at -(e)r ikke er et mulig suffiks på et nomen), og mot adjektivstatus med at (ii) det ikke eksisterer noe attributivt adjektiv "*beamt-*" og (iii) ordet får suffikset "-in" i femininum (selv om "*Beamte*" marginalt også er mulig).

Mangler bare (iii), blir det B. Er (i) og (ii) i tillegg svake, blir det C. Er bare ett punkt med, blir det D, og hvis det i tillegg er svakt, E eller F.

3. For å få A, må en greie ut om hvordan regelen for "*haben*"/"*sein*" i perfektum som sier at alle transitive verb tar "*haben*", er uforenlig med status som akkusativobjekt for "*einen Sonderweg*" og bruken av "*sein*" i eksemplet, på en ryddig og fullstendig måte.

For B må også hovedelementene i resonnementet være på plass, men noe uryddighet eller ufullstendighet kan godtas. C gis hvis hovedelementene i resonnementet nok er grepet, men mangelfullt forklart, og D hvis bare en del av begrunnelsen for adverbialstatus synes å være forstått. E eller F ellers.

4. Her må en for A (i) gjengi normen om å sette inn konjunktiv-preteritumformer i referatkontekster hvis konjunktiv-presensformen ikke er entydig versus indikativ, selv om de på sin side heller ikke er entydige versus indikativ, (ii) nevne de fire preteritumformene og fastslå at de ikke er distinktive fordi verbene er svake, og (iii) peke på signaler i teksten om at det dreier seg om referat, både entydige konjunktiv-preteritumformer og andre signaler som Anführungszeichen og "gibt zu bedenken, dass".

For B holder det om to av punktene er fullgode mens ett er mangelfullt, C gis hvis ett helt mangler eller helheten er haltende, D hvis to mangler, E eller F hvis det ene i tillegg er mangelfullt.

5. A kan en få om en (i) identifiserer genusfeilen i "einer Angriff" og de to kasusfeilene i "von der Österreicher", (ii) peker på to måter å rette de to siste på, hvor å stryke "von" er den enkleste, (iii) peker på "une attaque" som interferenskilde til genusfeilen og spekulerer på om ikke "des" kan ha gitt opphav til sammenblanding av preposisjon og genitiv.

B vil en kunne få om (iii) mangler men (i) og (ii) er fullgode, eller dersom det er noe mangelfullt på (iii) og ett av (i) og (ii). C hvis (i) er i orden men bare én metode for å rette kasusfeilene nevnes, og (iii) er tynn eller mangler, eller tilsvarende; D hvis feilene bare er funnet og rettet, og bare på én måte, mens klassifiseringen er mangelfull og (iii) mangler eller er feilaktig. E eller F ellers.